

(A) OPIS PRÍPRANNÉHO KONANIA.

Úvodom poznamenávaam, že som nikdy v živote nebol organizovaný, nikdy v živote som neprišiel do rozporu so zákonom.

16. jún 1981

Bol som na služobnej ceste v Bratislave. Po prichode do divadla som sa ponakhal domov, chcel som este kúpiť kvety, manželka mala meminy. Keď som si sedal do svojho auta, kričala mi má Vrátnička že mám telefón. Ozval sa neznámy ľovek, žiadal mi o rozhovor. Odmlieť som stíjal, aby ma ne druhý deň vyhľadal v divadle. On však veľmi naľahal, vraj to bude len pár minút...

O pár minút som bol zaistený bezpečnosťou. Po prichode na OO-VB v Nitre mi príslušník VB zabral všetky moje doklady a musel som sa podrobniť osobnej prehliadke (a' svedok !!). Asi po pol hodine vošli do kancelárie dvojajmu muža (kpt. Herman, npr. Simek). Keď mi videli veľmi sa posíli a usmiali sa mi do tváre spôsobom, akým sa smejú ľudia neupraveni a zákerne. Nasledovala opäť osobná prehliadka. Kpt. Herman sa na mňa pozrel a poznamenal: "Výborne!" Npr. Simek mi dal na ruky putá, stále sa učieral, vraj aby som nemusiel. Obaja sa rozlučili s ľoverkom, ktorý ma zdôstil a oznamili mi, že sa ide do Bratislavu.

Putá na rukách, okolo sám ľahko, ironia - to bolo moje oznamenie s bezpečnosťou. Samozrejme, bez najmenšieho vysvetlenia (pozn.: ako svedok !!). Žiadal som vysvetlenie, npr. Simek sa na mňa osopil s krikom: "Však Ty ked sme vychádzali z Nitry, opäť na mňa skrikol: „Ho-

žiadal som vysvetlenie. Odpoved: "Ved Ty dobre viš, čo to mi ja vedieť?!" - Však si chadol do Bratislavu do školy ... - nás "rozhovor" sa zurtol zo školy na moj život v Bratislave, trávenie veľmi chvíľ, diskotéky ... Bol som veľmi rozhorečený, akým prívom mi tyčí, reve na mňa, no mičal, som, protože som počul už v minulosti, keď bol vyšetrovaný môj svager, že takéto spôsoby sú bežne zaužívané.

Nás ďalej rozhovor cestou do Bratislavu tvorili všetky moje poznatky o rodine čermačových a mojom pobytu počas stúdia v Bratislave. Rozprával som spontánne a výjadril som sa ku všetkému, na čo som bol opýtaný.

Po prichode do Bratislavu na KS ZNB som bol vypočítavý nadalej. Pri mojom výsluhu vchádzal do miestnosti mnoho osôb, vrátane Šofera, mi všetci pripomínali, že je veľmi zle, keď hovorim hned a pravdu, lebože bude ešte horšie. Rozpovedal som o všetkom, čo mi bolo známe a jasne o ľudoch, ktorí boli predmetom záujmu vyšetrovateľov a všetkých zábačach a "žuroch", ktorých mi sa sa zúčastnil v Bratislave. Čízky boli veľmi pestre, vrátane hlipej aj nájazdickich.

Vtedy okolo 23. hod. výsluh skončil. Vyšetrovatelia mi oznamili že autobusy do Nitry mi už odísli, ale mi sa o mňa postaral, aby som nemusel platiť hotel. Zase som sa podrobil osobnej prehliadke a bol som väžený.

Na druhý deň výslech asi od 10. hod. pokračoval. Bol som oboznámený, že som sledovaný už päť rokov, že oni už ťetorazovatelia za tu dobu nespali, že obvykle sa choch s džbánom po vode..... a teraz nedôsta ich chvíľa. Nech si ešte raz dobré rozmyšlím, či poviem pravdu, pretože oni mož variaju.

Pozil som v živote vela "nervákov" ovšem to čo som prežíval pri výslechu bolo až nelivečné. Po prvýkrát som pochopil, že som vlastne neprežil nič. Výslech sa stále stupňoval, často sa zvysokal hlas, na otázky sa kládli zbytočne, často napäť vo výslechovej miestnosti stále stipalo. Viek krát som bol prerúšený, musel som sa otáčať ku stene, za mojim džbánom sa klobili posunky, často sa pripravovalo niečo nové, čo nevestilo nič dobré. Po celý čas som mal veľký strach, čakal som, že toto napätie lenmituje ku fyzickému väsiliu - na základe predošlych hŕážok. Na shezi sám sa svojim pocitom odolávať, ale držať sa hlavne zdravého rozumu a vysvedčovať pravdu a už ma presvedčali, že da myšlim, priopadne som niečo opomenut. Po prvýkrát v živote som spoznal, čo je to psychicky náhlak z pozície sily.

V posledných dňoch mi výsetrovateľia oznamili, že som obvinený, že sa späť protokol a budem prevezmeny do Justičného paláca.

Npr. Simek: "Vidieť Palinku, ako si dopadol? To bude mat mamička prekvapenie, keď sa dozvie, že sedí v base. To bude Boža nadšený! Ja som ňa varoval, no ako myslí. My hovoríme, kto chce kam, pomôžme mu tam. Celých päť rokov si bol sledovaný! Kto nie je s nami, je proti nám."

To, že som bol vyskúšaný ako svedok som nevedel, tých ktorých žartov bol v ľahkej veda. Väbec som nerozumel celej situácii. Výsetrovateľia zo mňa klobili hotového blázna. Prečo takto sa s ľudmi nejedná?? Ich slová mi boli veľmi ľahostajné, pretože v tom čase som ani nesníval, čo všetko je v našej republike možné. Tažko dnes opísem po takýchto skúsenostích moje vtedajšie pocity.

Opäť výslechy, ktoré sa po prvýkrát protokolovali. Ovšem o-takéky mi boli kladené tak, že som sa párkrát pomynil, no to je pre dnešnú situáciu nepodstatné. Npr.: "Vrák sa Černan s Andrášikom rozmáhal", preto aby si nemuseli pripomínať situáciu na výslechoch? Prisvedčil som, hoci to neboli dôvod skutočnosti. Černan s Andrášikom sa prestal inauštevaniať preto, že sa nepozumeli ich manželky. Ale pamäťom si že mali ďavol o výslechoch nedokel hovoriť väbec s nikym, ani s mnou. Nikdy som sa ho na nič nepýtal, pretože podpísal mlčalnosť. Tak mi to on vysvetlil. Je samozrejme, že som sa ho spýtal, preto ho vysvetlil, no, o to som sa pokúsil za celý čas co ho poznam 2x. On mi však odpovedal jednoznačne, aby som ho s takými otázkami neabtázoval. Ned ma však ani najmenej nezaistimela a tým naše rozhovory na túto tému skončili.

Po skončení výslechu som bol zase zastrešovaný, dostal som podpísat mlčalnosť protokol mojej svedeckej vysvetlichenie a napokon ma po 22 hodinách prepustili na slobodu. Späťtak som bol šťastný, pretože som bol po celý čas pod psychicky náhlakom, hlavne preto, že na mne nebolo pou-